

- BOOT (build, own, operate, transfer) – приватна сторона проектує, будує або реконструює об'єкт протягом обумовленого із публічним партнером терміну і одержує від цього дохід, по закінченню терміну передає об'єкт у власність держави;
- BOLB (buy, own, lease back) – приватна сторона проектує, будує або реконструює об'єкт, потім передає об'єкт у власність публічного партнера, який в наступному передає об'єкт в управління інвестору.

Висновки. Як свідчить світовий досвід, для вітчизняної ОЗ використання механізму ДПП є дуже актуальним, як з точки зору модернізації самої системи, так і покращення якості медичних послуг і підвищення доступності основних (життєво-необхідних ЛЗ). ДПП із залученням багатьох зацікавлених сторін (держави, фармацевтичної промисловості, науково-дослідних установ, громадських організацій і благодійних фондів) може суттєво стимулювати і прискорювати розробку препаратів (і особливо актуальних сьогодні протиковідних вакцин), які по одиночці розробляти і виводити на ринок економічно не можливо і не вигідно, але на які існує великий попит. Саме об'єднання ресурсів і розподіл фінансового навантаження роблять подібні проекти життєздатними. Не менш важливу роль розвиток ДПП відіграє і з точки зору підвищення інвестиційної привабливості вітчизняної фармацевтичної галузі для іноземних інвесторів.

АНАЛІЗ СТУПЕНЯ СФОРМОВАНOSTI КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ

Голубнича К.О., Тетерич Н.В., Куриленко Ю.Є.

Національний фармацевтичний Університет, Харків, Україна

natalina16071979s@gmail.com

Актуальність. Сьогодні наявність високопрофесійних і соціально-орієнтованих спеціалістів у фармацевтичній сфері охорони здоров'я є ключовою запорукою ефективності фармацевтичної допомоги. При цьому компетентність фармацевтичних фахівців у комунікаціях, на якій побудована раціональна фармацевтична опіка, виступає одною з головних ознак такої ефективності. Адже здатність до побудови конструктивних комунікацій з відвідувачами аптек, колегами, керівництвом, лікарями та медичними представниками вимагає наявності у фармацевтичних фахівців певного рівня знань та вмій.

Таким чином, зважаючи на актуальність та значення досліджуваного фактора на комунікативний процес, що й свідчитиме про ефективність фармацевтичної допомоги у цілому, нами було досліджено компетентність у спілкуванні 30 здобувачів вищої освіти НФаУ за психологічною методикою В.Ф. Раховського.

Мета роботи. Аналіз ступеня сформованості комунікативної компетентності здобувачів вищої фармацевтичної освіти

Матеріали та методи. Анкетування здобувачів вищої фармацевтичної освіти.

Отримані результати. За результатами тестування було встановлено, що близько половини опитаних – 14 (46,7%) мають оптимальний ступінь комунікабельності. Зазначені майбутні фахівці зазвичай є компетентними і терплячими при здійсненні комунікацій, у ході здійснення яких легко йдуть на контакт з незнайомими людьми.

При цьому 7 респондентів (23,3%) володіють достатнім ступенем комунікабельності, що також характеризує їх як людей, здатних до достатньо результативних міжособистісних відносин. Окрім цього, 5 респондентам (16,7%) властива певна замкнутість, яку вони

трансляють у ході комунікацій, що загалом негативно позначається на комунікативному процесі, особливо при спілкуванні з незнайомими або малознайомими людьми.

Нарешті, надмірний рівень комунікабельності притаманний 4 опитаним (13,3%). Ці респонденти, як правило, охоче беруть участь в дискусіях, однак обговорення складних проблем може викликати у них зміну емоційних проявів.

Висновки. Таким чином, слід відмітити, що аналіз стану комунікативної компетентності має здійснюватись вже на етапі професійного навчання майбутніх фармацевтичних фахівців задля здійснення відповідного коригування у разі необхідності та подальшої успішної адаптації у майбутній професійній діяльності.

ЗНАЧЕННЯ САМОРЕГУЛЯЦІЇ У ПРОФЕСІЙНОМУ СТАНОВЛЕННІ МАЙБУТНІХ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ФАХІВЦІВ

Гуцул А.В., Тетерич Н.В., Куриленко Ю.Є.

Національний фармацевтичний Університет, Харків, Україна

natalina16071979s@gmail.com

Актуальність. Сучасні реалії сьогодення пред'являють високі вимоги до особистісних та професійних якостей фахівців професій за типом «людина-людина», до яких відносять й діяльність фармацевтичних фахівців. Зазначені вимоги є важливими зовнішніми стимулами в роботі фахівців над собою, що передбачають усвідомлення ними важливості особистісних змін, направлених на підвищення рівня професійної культури, здатності до творчого саморозвитку та самоствердження. При цьому становлення майбутнього фахівця здійснюється в процесі професійної підготовки.

Мета роботи. Дослідження значення саморегуляції у професійному становленні майбутніх фармацевтичних фахівців.

Матеріали та методи Контент-аналіз офіційних джерел інформації.

Отримані результати. Слід відмітити, що успішність подальшої професійної діяльності, яка реалізується за умов загальної задоволеності власною особистістю і професійними досягненнями, багато в чому залежить від уміння майбутнього фахівця регулювати власну професійну поведінку, тобто, залежить від його здатності до саморегуляції.

Отже, подальша успішність професійної діяльності майбутніх фахівців фармації, які за характером діяльності постійно стикаються з негативними впливами зовнішнього середовища, залежить від сформованості у них здатності до особистісної саморегуляції, яка представляє собою регулювання власних можливостей відповідно до вимог професійної діяльності.

У цілому в особистісній саморегуляції фармацевтичних фахівців проявляється їх активно-дійове ставлення до відвідувачів аптек, колег та керівництва, до самих себе, соціальних установок, досвіду, спрямованості та інтересів.

Таким чином, сформованість саморегуляції можна розглядати як здатність особистості приводити власну поведінку у відповідність із загальноприйнятими моральними нормами, правилами, цінностями і професійними вимогами.

Слід відмітити, що саморегуляція діяльності та саморегуляція особистості досягають найвищої точки саме в період професійної підготовки, коли відбувається процес становлення майбутнього фахівця. Вона здійснюється за такими провідними напрямками, як: вироблення гуманістичної позиції по відношенню до самого себе, коли виникає свідомість значимості своєї особистості; придбання базових знань; формування чітких уявлень про людські можливості взагалі і своїх можливостях зокрема; актуалізація особистісних ресурсів;